

Kázeň z ev. večerných Sl. Božích so spovedou a VP v Bratislave (NK)
6. 3. 2022, 1. pôstna nedeľa, 18.00;

ES: 116, 333, 1, 490, (cez VP: 333, 2 – 5); A 29; ep.: 2. Korintským 6, 1 – 10

2. Korintským 6, 1 – 10: „¹*Ako spolupracovníci vás napomíname, aby ste nebrali nadarmo milosť Božiu.* ²*Ved' On hovorí: V čas príhodný som ťa vyslyšal a v deň spasenia som ti pomohol. Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný; ajhľa, teraz je deň spasenia!* ³*Nikomu v ničom nedávame pohoršenia, aby naša služba bola bez hany.* ⁴*Ale vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci; v mnohej trpezlivosti, súženiach, nedostatkoch, úzkostiach,* ⁵*ranách, väzeniach, nepokojoch, námahách, bdeniach, pôstoch,* ⁶*čistote, známosti, zhovievavosti, добрote, Duchu Svätom, nepokryteckej láske,* ⁷*slove pravdy, moci Božej, zbroji spravodlivosti napravo aj naľavo,* ⁸*sláve aj potupe, zlej i dobrej povesti; ako zvodcovia, a predsa pravdiví;* ⁹*ako neznámi, a predsa dobre známi; ako umierajúci, a ajhľa, žijeme; ako karhaní, a predsa neumorení;* ¹⁰*ako smutní, ale vždy veselí; ako chudobní, a predsa mnohých obohacujúci; ako nič nemajúci, a predsa všetko v moci majúci.*“

Milí bratia a milé sestry!

Vytrvalostný bežec beží na pretekoch. Zatiaľ sa mu výborne darí. Je na čele súťažiacich. Za sebou už má mnoho kilometrov. V porovnaní s tým ho od cieľa delí len niekoľko sto metrov. Ak sa však teraz vzdá, keď teraz ochabne, ak stratí motiváciu, potom bola všetka námaha zbytočná. Nevyhrá, neobsadí ani žiadne iné miesto, vypadne. Je to, akoby ani nenastúpil na preteky.

Náš kresťanský život v tomto svete sa podobá behu na dlhé trate. Bežíme s Ježišom, bežíme vo viere. Cieľom je nebeský domov. Keď sa však niekto predčasne vzdá, ak sa odvráti od Pána Ježiša a ochladne vo viere, potom ani jeho krst, confirmácia, návštevy Služieb Božích, predchádzajúca viera neprinesú ovocie. Nedosiahne svoj cieľ, je stratený – rovnako ako tí, ktorí nikdy neboli kresťanmi.

Apoštol Pavol dostáva správy z cirkevného zboru v Korinte, ktorý sám pred niekoľkými rokmi založil. Je šokovaný, keď sa dozvie, že mnohým členom zboru hrozí odpadnutie od viery v Krista. Ešte viac ho šokuje, keď sa dozvie, že to súvisí aj s ním, s jeho správaním ako apoštola. Keďže dlho odkladal ohlásenú návštevu Korintu, viacerí ho považujú za nedôveryhodného. Dokonca pochybujú, či sa dá spoľahnúť na evanjelium, ktoré im Pavel zvestoval. Sú pomýlení aj nekresťanskými náboženskými predstavami.

Keď sa o tom apoštol Pavel dozvedel, musel to byť pre neho šok. Ak viacero korintských kresťanov nedosiahne večný cieľ, môže za to čiastočne aj on sám. Bez otáľania píše cirkevnému zboru list – v NZ známy ako 2. list Korintským. Píše: „**Ako spolupracovníci vás napomíname, aby ste nebrali nadarmo milosť Božiu.**“

Výraz: „*napomíname*“ je mienený v zmysle „*povzbudzujeme, vyzývame*“ k vytrvalosti, k vernosti evanjeliu. Vďaka Ježišovi sú spása a vykúpenie na dosah: „*Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný; ajhľa, teraz je deň spasenia!*“, prízvukuje apoštol.

Verí, že toto povzbudzujúce napomenutie kresťanov v Korinte opäť pevnejšie pripúta k Pánovi Ježišovi. Dúfa, že toto slovo, ktorým sa im v Božom mene prihovára, posilní ich vieru.

Kiež to isté platí aj pre nás, ktorým dnes znie toto slovo: *aby sme nebrali nadarmo milosť Božiu*, aby sme si zachovali vieru v Pána Ježiša, neodpadli sme od nej. Nepremeškali nádherný cieľ, do ktorého nás Pán Boh povolal.

Nebezpečenstvo straty správneho životného nasmerovania existuje dnes práve tak, ako za Pavlových čias. Týka sa kresťanov všetkých vierovyznaní. Ani tí, ktorí sú pevne zakorenení v našej ev. cirkvi, sa nesmú dať ukolísat falošným pocitom bezpečia. Dôvod? Je tu je niekto, kto by nám chcel zabrániť v dosiahnutí nášho cieľa. Povedané s Lutherom: „**Veď starý nepriateľ, zničiť by nás chcel**“ (ES 263, 1). Je ako zlomyseľný divák vytrvalostného behu, ktorý náhle vlezie bežcovi do dráhy a podrazí ho. **Diabol nás chce tkp. duchovne podraziť, aby sme vo viere zakopli, padli a už nemali silu vstať.** Zaujíma sa najmä o tých, ktorí dobre bežia. Musíme sa mať napozore pred týmto nepriateľom.

Diabol si trúfol sa Božieho Syna (por. Mt 4,1 – 11). Pán Ježiš satana zahnal Božím slovom a zakúsil pomoc nebeského Otca. Aj apoštol Pavol vedel, že nebojuje proti ľudským nepriateľom, ale proti mocnostiam temnoty. Svoj život vedie „*v moci Božej, v zbroji spravodlivosti napravo aj naľavo*“ (2K 6, 7). Vojaci v Pavlových časoch držali svoju zbraň – meč, v pravej ruke. V ľavej držali štít. Na inom mieste Pavel vraví, že používa „meč

Ducha“ – Božie slovo a „štít viery“, ktorým možno odraziť ohnivé strely diabla (Ef 6, 16 – 17). Keď na nás pokušiteľ útočí, keď sa snaží obráť nás o spásu rôznymi skúsenosťami a dôvodmi, nemáme nič iné, len našu vieru, ktorou sa zverujeme do Božích rúk: „**Ak plnosť Tvojej moci necítim hneď, viem predsa: Ty so mnou si** – ja kráčam vpred za Tebou odhodlane až k nebesám. **Za ruku veď ma, Pane, Ty veď ma sám**“ (ES 484, 3).

Pán Ježiš, aj apoštol Pavel musel bojovať s nepriateľom a videl, ako nepriateľ útočí na mladú kresťanskú cirkev. Ostro sa bráni proti obvineniam a veriacim do zboru v Korinte píše: „*Nikomú v ničom nedávame pohoršenia, aby naša služba bola bez hany*“ (2K 6, 3). Následne opisuje, ako bezúhonne vedie svoj apoštolský život aj za tých najťažších okolností.

Aj ja by som rád povedal to, čo, Pavel: Nikomu ničím nespôsobujem pohoršenie, aby služba, ktorú konám, nebola zhanobená. No musel by som sa tváriť, že vo svojej službe nikdy nerobím chyby. Úprimne priznávam, že som vo svojej službe urobil viacero vecí zle, ktoré mohli iných rozkolísat v ich viere. Nebolo by pravdou, keby som tvrdil: *Vo všetkom sa predstavujem ako Boží služobník.*

Ako to mohol Pavol povedať? Bol azda bez hriechu? – Aspoň čo je jeho služby týka? – Nie. Pavel presne vedel, že *všetci zhrešili a niet spravodlivého ani jedného* (R 3, 10 . 23). V NZ – v jeho apoštolských listoch sa o tom môžeme dočítať. A nezastiera: „*Viem totiž, že ... vôľu k dobrému mám, ale*

nemám sily, aby som to vykonal. Nečiním totiž dobré, čo chcem, ale robím zlé, čo nechcem“ (R 7, 18 – 19). Prečo však v 2. liste Korintským píše, ako by nebol vinný?

Jednoducho preto, že **myslel vážne to, že mu Pán Boh odpustil jeho hriechy. Satan nás vedie, aby sme hľadeli na svoju hriech**, svoju slabosť a nedokonalosť. **Božie slovo nás volá: „Hľadme na Ježiša**, Pôvodcu a Dokonávateľa viery“ (Žid 12, 2). Evanjelium Ježiša Krista, ktoré Pavel všade hlása, aplikuje na seba, na svoj hriech, na vlastnú vinu. Vie: **Ak mi Ježiš odpustil, potom** v mojom živote zostáva len to dobré, ovocie viery. Vtedy **som pred Bohom spravodlivý a svätý – nie pre moje kvality**, ale preto, že ma Boh ospravedlnil a posvätil.

Aj my máme konať, ako Pavel. Vyznať svoje hriechy, nenechať sa nimi trápiť. Veriť, že Pán Ježiš Kristus má moc nám ich odpustiť. S dôverou hľadiet na Ježiša. Usilovať sa s Božou pomocou konať tak, aby mal z nášho počínanie radosť On. Slúžiť Mu s čo najväčšou svedomitosťou a zodpovednosťou.

To je cesta pre všetkých nás: naše hriechy a chyby minulosti vyznať a vierou hľadiet na Ježiša – nepochybovať, že On vymazal náš dlžobný úpis pribijúc ho na kríž (Kol 2, 14). Používajme štít viery a meč Ducha – ktorým je Božie slovo! Nech nás v tomto nikto a nič nezavádza a neklame.

Pamätajme: **Bežíme vo viere, bežíme s Bohom. On bojuje s nami!** On už pre nás v Ježišovi zvíťazil. Sami, zo svojho odhodlania a síl cieľ nedosiahneme. Vďaka Pánovej pomoci ho

však smieme dosiahnuť. Neberme nadarmo Božiu milosť. Amen.

Použitím myšlienok M. Kriesera: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)